

ærede kongevalgte Medlem i, at man bør gaa til en Forhøjelse til 25 Kilo, som er det, en rejsende almindeligt medfører. Men naar man, som foreslaaet, hæver Indskrivningsbegyret, mener jeg rigtignok, man til Gængæld kan forøge Betalingen for Overvægt med omtrent 25 pCt. Man opnaar ved denne højere Vægtansættelse og Inddragelse af Indskrivningsgebyret at undgaa en saa stærk Overfyldning af Kupeerne med Rejsegods, som nu finder Sted, og som i mange Tilfælde er utilbørlig. Det er ikke længere alene Haandbagage de rejsende tage med sig ind i Kupéen, men der slæbes ofte en stor Mængde Kufferter ind. Dette er til Gene for de andre rejsende og bidrager ogsaa til Vognens Slitage. Denne Bestemmelse om Frigods maa ikke alene gælde betalte Billetter, men ogsaa Frikort, men selvfølgelig ikke, hvad der heller ikke er Tilfældet nu, for Abonnementskort enten paa samtlige Statsbaner eller mellem to Stationer. — § 1, 2 skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det er selve Taksten, hvorom der naturligvis er ret afvigende Meninger. Jeg skal kun berøre, at jeg meget nødig ser, at Forhøjelsen rammer tredie Klasse paa korte Afstande, hvad der vil have en ret uheldig Indflydelse paa Forbindelsen mellem Købstæderne og deres Opland. Allerede ved Loven af 1896 kom man ved Afrundingen til at forhøje disse Satser i enkelte Tilfælde, og det vakte stor Misfornøjelse, men jeg antager, man ved nærmere Forhandling i et Udvalg vil kunne raade Bod derpaa.

Naar den højtærede Minister ligesom tidligere har ment at burde basere Grundtaksterne alene paa Vognklassen og Vej længden, mener jeg, der er et tredie Hensyn, man kan tage i Betragtning, nemlig den Hurtighed og Bekvemmelighed, hvormed de rejsende blive befordrede. Jeg var ude af Salen et Øjeblik, saa jeg ved ikke, om det ærede kongevalgte Medlem berørte en Forhøjelse for Ekspres- og Iltog? (*H. N. Hansen*: Jo!) Det vil jeg ogsaa for mit Vedkommende holde stærkt paa. Det er aldeles rimeligt, set fra Banernes Synspunkt, fordi Iltogene ere en hel Del dyrere at føre frem, dels paa Grund af forøget Brændsel, dels ogsaa paa Grund af større Slitage paa Maskinen. Tillige vilde jeg anse det for noget meget væsentligt, om man herved kunde opnaa en bedre Fordeling af Trafikken paa de forskellige Tog. Saa længe Taksten er ens paa alle Tog, er det ret naturligt, at de rejsende, saa vidt muligt, benytte Il-

togene. Dette har den Følge, at disse i Reglen ere stærkt overfyldte, medens Persontog og blandede Tog ofte gaar med meget faa Passagerer. Det har ogsaa en anden Ulempe, at Iltogene, for at befordre en Mængde Personer mellem Hovedcentrene og nære Stationer, maa køre med et betydeligt Materiel, som de ikke have Brug for paa den øvrige Del af Rejsen, og dette gør, at disse Tog blive en Del dyrere end Persontogene og de blandede Tog. De blandede Tog benyttes i Reglen kun af Passagerer, der skulle til eller fra Stationer, hvor Iltogene ikke holde, eller af lokale rejsende, og jeg tror, at de svare meget daarlig Regning. Naar man her paa Sjælland, navnlig paa Syd og Nordvestbanen, gaar saa vidt, at man skiller Persontogene ud fra Godstogene og kører med disse enkelte Tog, saa tror jeg, at det er Tog, der betale sig meget daarligt, ja jeg tror, de give Tab. Naar man ser Sagen fra de rejsendes Side, mener jeg, at da Tid er Penge, kan der betales mere for den hurtigere Rejse, og da man i Reglen rejser i bedre, bekvemmere Vogne paa Hurtigtogene, er det ogsaa en Grund til at forhøje Taksten noget. Det er ogsaa noget, som er fulgt næsten alle Vegne. Paa de svenske Statsbaner er der saaledes en Forhøjelse af ca. 15 pCt., paa de norske er Forhøjelsen endogsaa 20—25 pCt., paa de preussiske 12—15 pCt. og paa de sydtyske Baner 12—25 pCt., alt efter de forskellige Vognklasser. Med Hensyn til Moderationen for de lange Rejser mener jeg, at Administrationen ved at sætte Loven af 1896 i Værk gik for langt ned i saa Henseende. Jeg kunde derfor ønske, at man var kommen noget højere op end foreslaaet, men efter de Oplysninger, jeg har indhentet, er jeg kommen til den Erkendelse, at det særlig er Nærtrafikken, der har Betydning i finansiell Henseende, og jeg kan derfor, naar man for øvrigt kan komme til en Forhøjelse af Iltogstaksten, gaa med til det foreslaaede.

Endelig er der, hvad det ærede kongevalgte Medlem allerede har bevist, dette Forhold med Frikortene. Det er noget, som man efter den daværende Indenrigsministers Udtalelse under Behandlingen af Loven af 1896 havde Grund til at vente vilde blive væsentlig begrænset, men det har man ikke sporet, jeg tror tværtimod, man er kommen noget for langt frem i saa Henseende. Det er ret betegnende, at efter et Andragende, som er fremkommet fra Korsør, der ganske vist er Sæde for en meget stor Del Funktio-